

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-06-05

ἡμεῖς ἔχουμεν ἄρτι ἄριθμὸν 13 3/4 - ἄρτι 65

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10273>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 65

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λιμησσοῦ.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

5, ΙΟΥΝΙΟΥ 1885.

Ἀσυνήθης φωτοχυσία μετὰ Βεγγαλικῶν φώτων προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Κλούπ, τὴν παρελθούσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην ἑσπέρας (10 καὶ 11 Ἰουνίου ἔ. ν.) Ἰπὸ περιεργείας ἀθουμένοι ἐπλησιασάμεν οὕτως ἴδωμεν καὶ κατανοήσωμεν, εἰ δυνατόν, τίς ἡ χαρὰ ἣτις οὕτως αἰφνης ἐσπλήθην εἰς τὸ Κλούπ ἀφῆσασα νὰ φαίνηται ἔξω ἡ οὐρά της, βέβαιοι ὄντες ὅτι μεταξὺ διαφόρων φωνῶν διαφόρων ζῶων αἰτινες «χάριν διασκεδάσεως» ἐξέρχονται ἐνίοτε ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου, θὰ ἠκούωμεν νὰ φωνῆν τινα προδίδουσαν τῆς λαμπρᾶς τῆς διαχύσεως τὸ αἶτιον. Καὶ δὲν ἐψεύσθημεν. Τὸ αἶτιον τῆς χαρᾶς τῶν ἦτο ἡ πτώσις ἀνδρὸς μισητοῦ πρὸς αὐτοῖς, τοῦ ἐφιάλτου τῶν, τοῦ φάσματος τῶν τυράννων, τοῦ γεραροῦ Γλάδστωνος, ἔξω δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, ἐκρέματο φανὸς, ἐφ' αὐῆσαν γεγραμμέναι αἱ λέξεις «τὸ ὑπουργεῖον ἤτηθην πρητήθη». Τὸ αἶτιον λοιπὸν τῆς ἐγκαρδίου ταύτης χαρᾶς ἦτο ἀπλῶς ἡ πτώσις τοῦ Γλάδστωνος· ἐχαίροντο δὲ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι. ἔξ ὧν τινες, ἴσως, θὰ συγκαταλέγωνται μετὰ τῶν 2 ἐκείνων ἑκατομμυρίων λαοῦ, εἰς ὃν ὁ Γλάδστωνος ἔδωκε δικαιοῦματῃ ἀνθρωπότητος καὶ ἔθετο ἀνθρωπίνην ἐν τῷ λάρυγγι φωνῆν.

Ἄλλὰ, ξιύρετε ποῖον εἶνε τὸ αἶτιον διὰ τὸ ὅποιον οἱ κατὰ τόπους ὑπαλληλι-

σκοὶ τῆς Κυβερνήσεως (διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἀναμειγνύωνται εἰς ταῦτα καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι) μισοῦν τὸν Γλάδστωνον; Εἶνε, διότι εἶνε μέγας οἰκονόμος ὁ Γλάδστωνος, ἔλεγε δὲ λογαριασμοὺς τακτικούς, εἰς τοὺς ὁποίους, ἂν εὕρη καὶ 3 πέννας λάθος, τοὺς στέλλει πίσω νὰ διορθωθῶσιν. Εἶνε, διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξοδεύῃ χρήματα εἰς μάτην διὰ νὰ εὕρισκουν τὸν καιρὸν τῶν πολλοὶ νὰ ἠθσαυρίζουν τούτο καὶ μόνον. Προσέξτε! μήπως δώσητε τὴν τιμὴν, ἣτις οὐδόλως ἀνήκει εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὸν μισοῦν δῆθεν διότι αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι τῶν δὲν εἶνε σύμφωνοι μετὰ τὰς ἰδέαις τοῦ Γλάδστωνος, ὡς οἱ τοιοῦτοι προθυμοποιοῦνται νὰ λέγωσι! Μὴ πρὸς Θεοῦ τοιαύτην ἐσβήλωσιν! Καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης Βήκονσφηλδ (τοῦ πρέπει μακαρίσις) ἂν ἦτο ὡς ὁ Γλάδστωνος οἰκονόμος, τοιοῦτοτρόπως θὰ τὸν ἐμίσειν καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐχαίρωντο εἰς τὴν πτώσιν του· ἄρα, πᾶν σπάταλον ὑπουργεῖον, ζήτω τὸ πολυσγάπητον καὶ προσφιλέσι! πᾶν δὲ οἰκονόμον, κατὰ τὸ ἀποτρόπαιον καὶ δυσειδές! Ἴδου ὁ κύριος χαρακτήρ τῶν χειρόντων ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ Γλάδστωνος.

Ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, ὡς Ἕλληνας, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην τῷ φιλέλληνι τούτῳ καὶ ἐνδόξῳ τέκνῳ τῆς Ἀλβιῶνας, (ὡς καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς), ἣν συνδέομεν

μετὰ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τὴν μόνην τῆς Ἑλλάδος προστάτιδα Δύναμιν. Ὡς δὲ ἄνθρωποι, ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γλάδστωνος, τὸν μόνον φιλελεύθερον ἄνδρα τῆς ἐποχῆς μας, τὸν μόνον προστάτην παντὸς καταδυναστευομένου λαοῦ, τὸν διὰ τῆς φλογερᾶς γλώσσης του κατακεραυνούοντα πᾶσαν ὑπὸ βασιλείων καὶ ἡγεμόνων ἐπὶ ὑποδουλωμένων λαῶν αὐθαιρεσίαν, τυραννίαν καὶ καταθλιπτικὴν πίεσιν. Ὡς Κύπριοι ὅμως, ἵνα ὦμεν ἀληθεῖς, δὲν ἔχομεν τρανὰ καὶ φανερὰ γεγονότα νὰ ἀτιμάσωμεν ὑπὲρ τοῦ προμάχου τούτου τῆς ἐλευθερίας, πλην τίς οἶδε πόσα, χάρις εἰς τούτον, ἐγένοντο ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ πόσα, ἄπερ ἐμελλον νὰ γείνωσι πρὸς βλάβην ἡμῶν δὲν ἐγένοντο. Πρὸς τούτοις δὲ, ἐπεὶ δὲ ὁ Γλάδστωνος ἀντιπολιτευόμενος τὸν Βήκονσφηλδ ὅτι κατέλαβε τὴν Κύπρον (ἣν ἐμελλε νὰ νάμῃ ἐκεῖνος «Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς») εἶπεν ὅτι ἡ Κύπρος οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἀλλὰ μᾶλλον βλάβην προξενεῖ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὠφείλε δὲ νὰ φανῆ συνεπῆς εἰς ὅ,τι εἶπεν, ἀφῆκε τὴν Κύπρον εἰς μίαν θέσιν μετέωρον· οὔτε ὑπὲρ αὐτῆς τόσον νὰ μεριμνᾷ, οὔτε ὅμως κατ' αὐτῆς (τούτο ἀντικεῖται ταῖς ἀρχαῖς του) νὰ πράξῃ τι. Ἄλλὰ τούτο κατήντησεν ἀφόρητον πλέον.

Εἶπὸν τινες ἄλλοτε ὅτι ἔπρεπε νὰ στήσωμεν ἀνδριάντα τοῦ Βήκονσφηλδ, ἀλλ'

ἡμᾶς περιεμένοντες, ἴσως μεγαλειότερα τις πράξεις τοῦ Γλάδστωνος ἀπαιτήσῃ ἀνδριάντα, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πᾶς ἄλλος θὰ ἦτο περιττός, ἀλλὰ παρήλθε φιλνεταιί πλέον ὁ καιρὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ φιλανθρώπου ἀλλὰ δυστυχῶς γηραλέου πλέον καὶ πρὸς τὸ τέρμα πόσον τῆς πολιτικῆς, ὅσον καὶ τῆς ζωῆς λήγοντος ἀγαπητοῦ Γλάδστωνος. Πλὴν δικίτυ λυπούμεθα; Τὸ φιλελεύθερον [κόμμα], εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν προγράμμάτων ὄν, θὰ ζῆ ἑσσεῖ. Οὐδέποτε δὲ πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ παύσῃ προστατεύουσα καὶ ὑπερασπιζομένη τὸν Ἑλληνισμόν καὶ τὴν Ἑλλάδα· οἱ πόθοι δ' ἡμῶν καὶ παντὸς Ἑλλήνου οὐδέποτε θὰ ἐκλείψωσιν, ἀχρις οὔ, (ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ) ἐκπληρωθῶσιν.

Ἴσως ἡ Κύπρος ὑπὸ ὑπουργεῖον συντηρητικῶν θὰ ὠφελῆται τοπικῶς, [καὶ ἡ χαρὰ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν πτώσιν τῶν φιλελευθέρων τῶν καὶ οἰκονόμων, ὡς εἶπομεν, εἶνε αὐτῆς,] διότι θεωροῦσι τιμαλφὴ τὴν κτῆσιν τῆς Κύπρου, ἀλλ' ἡμεῖς τὴν ἐθνεοφιλίαν ἀπικουρούμεν, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐνεργήσαντα ὑπὲρ αὐτῆς, οἰονδήποτε, θὰ στήσωμεν τὸν κατελλήσιν ἀνδριάντα, καὶ ἐκεῖνου τὸ ὄνομα θὰ εὐλογώμεν.

Δῆμαρχος Δεμησοῦ ἐξελέγη καὶ αὐθις ὁ ἀξιότιμος κ. Χρ. Καρύδης ὁ ἀπὸ ἐπταετία, ἤδη τοιοῦτος. Καὶ καὶ μὲν ὡς ἐκ τῶν ποικίλων ἐμπορικῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐζήτησε νὰ παραιτηθῆ, ἀλλ' ὁμολογητέον τοῦτο ὅτι ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ικανότης τοῦ ἀνδρός, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ δημοτικότης του εἶνε τόσο μεγάλη (ὑπὸ 100 περίπου ἐκλογέων οἱ-τινες ἀντὶ τῶν 500 παρουσιάζονται πρὸς ἐκλογὴν συμβούλων λαμβάνει ὁ κ. Χρ. Καρύδης πλείονας τῶν 300 ψήφους ἐνώ- στες λαμβάνει ἄνω τῶν 50) ὥστε ἀδίκον ἠθέλεν εἰσθαι ἂν δὲν ἠχάριστει τοὺς ἐκλογεῖς του.

«Μὴ κλαῖς κουκουφά τὰ γὰρ θεοὶ, παρὰ τὰ θέλεις πάθει». Τὴν παροιμίαν αὐτὴν ἀνάγκη πλέον νὰ τὴν γράψωμεν καὶ πᾶσι τοῖς τοῖχοις τῶν σπητιῶν μας, καὶ νὰ τὴν λέγωμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἀντὶ τοῦ «καλημέρα» καὶ «καλησπέρα». Μᾶς ἔφεραν ἕνα δραγουμάνον εἰς τὸ ἐν- ταῦθα δικαστήριον, ποῦ νὰ στένης μίαν ὥραν νὰ τὸν ἀκροάζησιν μὲν ἐννοήσῃς ἂν ἦνε Ἑλληνικὰ ἢ Κινέζικα ποῦ σοῦ

μίλει. Κατὰ δυστυχίαν μας εὐρέθημεν προχθὲς εἰς τινα δίκην καὶ ἰδοὺ μερικὰς ἐρωτήσεις του τὰς ὁποίας πρὸς τὸν δι- δικον ἔκαμεν. Ἡρώτησεν ὁ δικαστὴς ἂν ὁ διάδικος Λοῖζος ἦνε σύζυγος τῆς Ἀρετῆς. Ὁ διερωτηθεὶς λοιπὸν ἐρωτᾷ: — Εἰσὶ ἀντὺρα τῆς Ἀρετῆς;

Α.— Ναι.
Δ.— Ὅταν πάνθρεφε; τὴν Ἀρετὴν εἶγε παρὰ;

Α.— Μάλιστα εἶγε 4 θυγατέρας κλ.
Δ.— Ὅταν ἔδενες Ἀρετὴν πικρά- δεσ σ' ἔβλεπαν;

Α.— Δὲν μ' ἔβλεπαν.
Δ.— Αὐταῖς κόρσις παντρέψεις ὅτε- ρα πόσα χρόνια ἔχει;

Α.— Δύο—τρία χρόνια.
Δ.— Τί δουλειὰ ἔκαμεν;

Α.— Ἐμπορος ζυλικῆς.
Δ.— Ποῦ ἔκαμεν αὐτὸ τὸ ζῦλο;

Α.— Ὅπου τὸ εὔρισκα.
Δ.— Ζοῦν ὅλοι κόρσις;

Α.— Ὅχι! ἡ μία ἀπέθανε.
Δ.— Αὐτὴ πότανε κόρη περιουσία τοῦ ἔμεινε;

Α.— Σ' τὴν μητέρα τῆς.
Πῶς σὰς φαίνονται λοιπὸν αὐτὰ; Ὅτι τὸν παρακολούθησάμεν καὶ θὰ ἔχωμεν ὠραίας κωμωδίας μαζὶ τοῦ ἔννοια σας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τέλος πάντων κατὰ τὰ νεώτερα τηλεγρα- φήματα ὁ Γλάδστων ἠτήθη εἰς τὴν Βουλὴν διὰ 12 ψήφων καὶ παρήτηθη ὅλον τὸ Ὑ- πουργεῖον. Ἡ Βασίλισσα προσεκάλεσε τὸν λ. Σελισβουρὺ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον. Ὅθ δούμεν καὶ τούτου ταῖς προεκπάδες του, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ μμάτια φῶς δὲν εἶδαμεν καὶ θὰ δούμεν ἀπὸ τὰ φρυδιὰ; Ἴσως ὅμως. Γί- νονται καὶ θαύματα ἐνίοτε.

— Ἡ Ρωσία ἀφῆκε τὸ Ζουλφικάρ.— Ἐν Γαλλικὸν πολεμικὸν ἀτμόπλοιο ἐβυθί- σθη μὲ τοὺς ἀνθρώπους του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν.— Εἰς τὴν Κρήτην παραχαί πά- λιν.

— Κατ' αὐτὰς ἔληξεν ἐν Λονδίῳ ἡ δίκη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀντιτάξαν τότε διὰ δυνα- μίτιδος τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Ὀυεταμίνστερ Χάλ. Ἀγαγνωρισθέντες ἐνοχοὶ ὁ Βούρτων καὶ Κούνιγγαμ κατεδικάσθησαν εἰς ἰσόβια δεσμά.

— Ἡ Σινική εἶνε, λέγει, ἐτοιμὴ νὰ συμ- μαχήσῃ μετὰ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τῆς Ρω- σίας. Θέλει θέσει δὲ ἐν τῷ ἄμα εἰς κίνησιν, λέγει, τὸν στρατὸν τῆς καλῶς συν- τεταγμένον γεγυμνασμένον καὶ ἐτοιμοπόλε- μον νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰ Ρωσικὰ σύνορα.

Ἐὰν ὁ στρατὸς τῆς εἶνε τόσο καλῶς συντε- ταγμένον ὅσον ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀνιέταξε προχθὲς κατὰ τῶν Γάλλων, πιστεύω νὰ κα- ταιβάσῃ μονοβοῦρι τοὺς Ρώσους εἰς τὴν θάλασσαν.

— Ἡ Κωνσταντινούπολις ἐγέμνησεν ἀπὸ λυσισαμένου; σκύλλου. Ἐπαθον πολλοί. Τυνή τις ἡ ὁποία ἐδαγκάσθη ἀπὸ λυσισαμέ- νου σκύλλον καὶ ἐκαυστηριάσθη καὶ ἰθεωρή- θη ὅτι ἰατρεύθη τὸ δάγκωμα, μετὰ 52 ἡ- μέρας ἐλύσασε καὶ ἀπέθνε μὲ φοικτὸ θά- σανα. Σκέψι; γίνεται νὰ θανατωθῶσιν ὅλοι οἱ ἀπειράριθμοι σκύλλοι τῆς Κων]πόλεως. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀμάρτημα νὰ φρονέσων σκύλλον, διότι, λέ- γου, ἐπλάσθη ἀπὸ προσζύμι ἀνθρώπου, ἡ- ναγκάσθησαν νὰ γείνωσι μᾶλλον φιλάνθρω- ποι παρὰ φιλόκυνες καὶ νὰ παραδεχθῶσι τὸ μέτρον. (Ὅταν, λέγου, ὁ Θεὸς ἐπλάσε τὸν ἀνθρώπον διέταξε τὸν Διάβολον νὰ τὸν προσκυνήσῃ, ἀλλ' ὁ διάβολος ἀντὶ νὰ κά- μη τοῦτο ἐπτύσε τὸν ἀνθρώπον· ὁ ἀνθρώπος τότε ἤσπασε τὸ πτύμα τοῦ διαβόλου ἀπὸ πᾶνω του καὶ τὸ ἔρριψε ἐς τὴν γῆν· ἐν τῷ ἄμα λοιπὸν τὸ μὲν μέρος τοῦ σώματός του εἰς τὸ ὁποῖον ἐπτύσεν ὁ διάβολος ἐσχημα- τίσθη ὁ ὄμφαλός τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τῆς γῆς ὅπου ἔπεσε τὸ πτύμα ὅταν τὸ ἔρριψεν ὁ ἀνθρώπος ἐσχηματίσθη ὁ σκύ- λος.)

— Οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς Βηρυτοῦ, Δαμασκῶ καὶ Χαλεπίου καὶ οἱ Βεδεδίνοι τῆς ἐρήμου τῆς Συρίας ἀκούοντες ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ φεύ- γου ἐκ τοῦ Σουδάν, θεωροῦν αὐτοὺς ὅτι ἠ- τήθησαν ὑπὸ τοῦ Μαγδῆ [καὶ μήπως δὲν εἶ- νε ἀληθές;] καὶ ὅτι ὁ Μαγδῆς ὁ ἀληθὴς προ- φῆτης θὰ θριαμβεύσῃ. Δι' αὐτὸ ἀνακα- τώνονται.

— Ὁ πρῶτος Πατριάρχης Κων]πόλεως Ἰωακείμ Γ' ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν ἀπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς I. Συνό- δου διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος καὶ μονάσῃ ἐκεῖ.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Περιβόλια τῆς Κυδωνί- ας (Κρήτης) μία πηγὴ ὕδατος εἶχε στηρεῦ- σει ἐπὶ 24 ἔτη καὶ ἔξαφνα ἀνέβρευσεν ἤδη ἐκ νέου. Οἱ κάτοικοι δι' αὐτὸ ἐτέλεσαν εὐ- χὰς καὶ εὐθύμησαν.

— Ἡ νῆσος τῆς Μαδαγασκάρης περιέχει καθ' ἃ γράφουσιν ἐκείθεν πλούσια μεταλλεῖα ἀδαμάντων χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἄλλων με- τάλλων καὶ πολυτίμων λίθων, ἀλλ' ἡ ἐκεῖ- Κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐξορύξωσιν αὐ- τὰ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Κατὰ τινα ἐκθεσιν, δημοσιευθεῖσαν ἰσχύ- τως ἐν Παρισίοις, ἡ πρώτη ἐν Εὐρώπῃ ἐκθε- θεῖσα ἡμερῆς χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς εἰς

Νεάπολιν ἐκστρατείας Καρόλου τοῦ Η' τῷ 1494. Ἡ Ἐφημερίς αὕτη ἔφερε τὸν τίτλον "Δελτίον τοῦ μεγάλου σταυροῦ τῆς Ἰταλίας", ἐπωλεῖτο δὲ ἐν ταῖς ἑδοῖς Παρισίων ἀντὶ ἐνὸς σολδίου. Τῷ 1495, ἦτοι μετὰ ἐν ἔτος, ἔπαυεν ἐκδιδόμεν. Οἱ πρῶτοι αὐτῆς ἀριθμοὶ σώζονται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς δημοσίου ἐν Νάντῃ.

Πρωτότυπος ὅλως ἐκθεσίς ἦνοιξε πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐν Βιέννῃ, "ἐκθεσίς κυνῶν" εἰς ἣν ἀπετάλησαν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἶδη τοῦ τετραπόδου τούτου. Ἡ ἐκθεσίς αὕτη εἶνε διηρημένη εἰς τμήματα, πολλοὶ δὲ συρρίουσι καθ' ἐκάστην ἐπισκέπται.

Ἐσχάτως γέγονον ἐν Βιέννῃ δημοσίαι ἐξετάσεις τῆς "σχολῆς τῶν ὑπηρετιῶν", διατηρουμένης ὑπὸ τοῦ "Συλλόγου τῶν νοικοκυράδων". ἐξητάσθησαν δὲ αἱ ἀπόφοιτοι τῆς σχολῆς. Ἐν τοῖς μαγειρικοῖς αἱ ἐξετάσεις παρεσκευάζον ταχύτητα διαφόρων εἰδῶν φαγητῶν καὶ γλυκίσματα, εἰς τὴν πρῶτην ὁροφὴν ἠκούοντο αἱ ραπτομηχαναὶ χειρίζομεναι δεξιότατα ὑπ' αὐτῶν, παρεκεῖ ἦσαν τράπεζαι ἐφ' ἧς εἰδίδοντο ἐξετάσεις εἰς τὸ σιδέρωμα, ἀλλαχοῦ ἐκαθαρίζοντο λυχνίαι, ἠνάπτοντο θερμάστραι, ἠντρεπίζοντο δωμάτια. Ἐκτὸς δὲ τούτων τὰ βιβλία τῶν ἐλέγχων τῶν μαθητευομένων ἐμαρτύρουν περὶ τῆς νοικοκυροσύνης, τῆς μαγειρικῆς τέχνης, τῆς περὶ τὸ πλύνειν καὶ ραπτεῖν δεξιότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἐπιμελείας αὐτῶν. Πᾶσαι αἱ ἀπόφοιτοι ἰσοποθετήθησαν παραχρῆμα.

Ἐγένετο ἐν Σικάγῳ τῆς Ἀμερικῆς γάμος νάνων, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τετρακόσιοι προσκεκλημένοι. Ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάστημα ἑβδομήκοντα δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου· ὁ δ' ἀτυχὴς σύζυγος ὑπερβαίνει τὴν νόμφην κατὰ ἓνα καὶ ἡμισυ δάκτυλον. Ἀμφότεροι μέχρι τούδε ἦσαν μισθωμένοι ὑπὸ τινος ἑταιρίας ἥτις ἐξέθετον αὐτοὺς πρὸς χρηματολογίαν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (9)21 Ἰουνίου ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν Ἑκπαιδευτικῶν Καταστημάτων τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐναρίᾳ Ἀγ. Σάββα ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Βακιρτζίδου διευθυνομένης Δημοτικῆς Σχολῆς.

Θὰ εὐδοκῆσῃ ἀρά γε ὁ Κ. Φίσοξερ νὰ μᾶς εἴπῃ διατὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ψῆφον ἐνὸς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων ἀφοῦ ἐκείνος ἠσθένει καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ; ἢ διατὶ δὲν ἐπερίμενε 10 λεπτά

διὰ νὰ ἔλθῃ ἀφοῦ ἦτο ἀνάγκη; Μυστήρια μυστηρίων αὐτοὶ οἱ Ἀγγελοὶ πλέον.

Καὶ ἄλλο παράδοξον πρᾶγμα! Ἦκούσατε ποτὲ ἔς τὸν Θεόν σας ἀπὸ δείγματα ὑφασμάτων τὰ ὁποῖα στέλλονται ἐξ Ἀγγλίας νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸ τελωνεῖον φόρον γρ. 7; Τέλος πάντων ἡ μανία τῶν Ἀγγλων εἶνε νὰ μᾶς συνειθίσουν εἰς ὅλα τὰ παράξενα καὶ παράλογα καὶ τρελλὰ καὶ ἀνόητα διὰ νὰ μὴ ξαφνισώμεθα. Ἄς ἦνε τέλος πάντων. Τοῖς εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ.

Ἦλα καὶ πάλιν καταχθόνιον κιδώτιον νὰ δοῦμεν πόσας κοινωνικὰς ἐχθίδνας ἐγκλείεις. . . Ἄς ἀνοίξωμεν τὴν πραγματείην σου καὶ πᾶς ἀναγνώστης ἄς λάβῃ τὸ δικό του, ἀφοῦ τὸ γνωρίσῃ, μυστικὰ μυστικά. . . Μπα! τί βλέπω! ἀνευ λόγου λογικοῦ ἀλόγως ὑβρίζει τις δλόκληρον πόλιν! τί σημαίνει τοῦτο; τᾶλασε φαίνεται διὰ κανένι πολίτην. . . Τί εἶν' αὐτὸ πάλιν; Ἄ! ἐρωτᾷ τις, τί σημαίνει ὅταν ὁ ἱατρὸς προμηθεύεται ἔππον; Προβλέπει ὅτι θὰ πέσωσι ἔς τὴν κλίνην ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ τοῦ νὰ ἀνάγκη νὰ τοὺς προφθάνῃ ὄλους καὶ ἐκάστην.—ὦ! τί βλέπω; Ξυλοφορτώματα διὰ ἀνοησίας! . . . Νὰ καὶ μίαν γλώσσαν ἐπιστημόνων τὴν ὁποῖαν θὰ ζηλεύτῃ μέχρι μανίας καὶ αὐτὸς ὁ Κόντος. «Καὶ πῶς εἶνε παρκαλῶ ὁ νόσος σας ἀπὸ τὸν ὅποιον πασχέτε;» Μήπως ἡ λέμβος μόνη ἔλαβε τὸ προνόμιον νὰ ἐξαρσενικωθῇ; Μανία βλέπετε εἰς τὰς λέξεις νὰ ἀρσενικῶνται καὶ μεδέσεις μάλιστα γενναίας ἀρσενικοῦ καθότι ὁ ἱατρὸς εἶνε γενναῖος. . . Ἄς κλείσῃ πάλιν πρὸς τὸ παρὸν, διότι τρομερόν τι βλέπω ἐντός.

Φίλη Σάλπιγγε

Ἐναγωνίως πρὸς φάσμα παλαιῶν ὁ ἐξ ἄνω Λευκαρῶν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀριθ. 230 ἐπιστεῖλας, ρίπτει ἀπᾶσως τὰ βέλη τοῦ πρὸς, διαφόρους διευθύνσεις, τόσον γελοῖος καθιστάμενος ὅσον νεμίζει αὐτὰ δηλητηριώδη, εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπὸν βάλλοντα, καὶ τοὺς μοιραίως καταρρέοντας δὲν Κισσωτικὸς πύργους τοῦ ὑποστηρίζοντα. Πλὴν φεῦ! τὸ τέλος τοῦ δράματος τούτου ἐν ᾧ διὰ πρωτοφανοῦς τρόπου πειράται νὰ στηρίξῃ τοὺς πύργους τοῦ ἐπὶ ξένης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως,

ἦν σύρει κατὰ τὸ δοκοῦν, ἔσται ἀστειοτάτη καὶ γελοιοδιστάτη κωμωδία. Καὶ πολλοὶ μὲν διατριβαὶ τοῦ ἀφείρων ἔμε, ἀλλ' ἀνάξιον ὅλως τοῦ κόπου ἐθεώρουν ν' ἀπαντήσω ἢ νὰ κατέλθω εἰς κονίστραν ἀνδρὸς θυσιαζόντος πᾶν (φθάνει νὰ μὴ ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν) χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν· ἀλλ' ἢ ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀναιδῆς μομφῆ τοῦ ὅτι «ἀσυστόλως ἐσφετερισθῆν τὴν ἐκ δέκα λιβ. πρὸς τὰ σχολεῖα τρίμηνον ἐπιχορηγήσιν τῆς Κυβερνήσεως» δεινὴν προσάπτουτὰ μοι κατηγορίαν, ἀναγκάζει με ἐκόντα ἄκοντα ἵνα ἀφηγηθῶ ἐν συντόμῳ τὰ πράγματα, ἐκ τῆς ἀφηγήσεώς μου ὁ ταύτης θὰ πεισθῇ τὸ κοινὸν περὶ τῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τοῦ ἐν λόγῳ διατριβογράφου.

Διὰ γενικῆς ψηφοφορίας ἐξελέγην πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐνταύθα Σχολῆς τῷ 1883, ἀλλ' ἔνεκα λόγων παρητήθη τοῦ ἀξιώματος τούτου, δοῦς λόγον τῆς διαχειρίσεώς μου ἐνώπιον πολλῶν κατὰ βῆθρον τοῦ 84, τοιχοκολλήσας δὲ καὶ εἰς διάφορα μέρη τὸν ἰσολογισμόν, ὃν καὶ παρατίθημι ἐνταῦθα· παρκαλῶ δὲ τὸν τε διατριβογράφον νὰ εἴπῃ εὐσυνειδήτως ἂν ἦνε πιστὸς ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος, καὶ τὸ κοινὸν νὰ κρίνῃ, ποῦ ἔγκειται ὁ σφετερισμὸς τῶν 10 λιβῶν. Ἐκ τούτου δὲ θὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις ὁποῖος ὁ ἀναιδῆς συκοφάντης καὶ ποῖα τὰ μέσα ὧν χρᾶται πρὸς τὸ νὰ κρατῇ δεσμευμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν. Ἄλλ' ἐλπίζομεν χάριν τῶν τέκνων τῆς κωμωπείας ἡμῶν ὅτι μετ' οὐ πολὺ γνωσθήσεται ἡ πλάνη πολλῶν. Ἰδοὺ ὁ ἰσολογισμὸς:

ΔΟΥΝΑΙ 1883 Η' ἸΝ ΛΕΥΚΑΡΟΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ.

Προμηθεῖαν Βιβλίων	Γρ. 1507	50
1 Σαούπαν	"	9 50
Ἀγώνιον βιβλίων τῶν Δαμιανῶν	"	9
μετρητὰ τῷ Πορφυροπούλῳ	"	400
μετρητὰ τῷ Γαβριήλ Γεωργιάδῃ	"	182
2 Στάμνες τοῦ νεροῦ	"	5
2 λιβ. τῷ Πορφυροπούλῳ	"	364
τῷ Γαβρ. Γεωργιάδῃ	"	1240
τῷ ὑποδιδασκάλῳ	"	364
διάρωμα ὠρολογίου	"	45
1 λιβρ. τῷ Πορφυροπούλῳ	"	182
μετρητὰ τῷ Γαβριήλ πρὸς ἐξόφλησιν.	"	653

ΛΑΒΕΙΜ

ἀπὸ εἰσπραξ. εἰσιτηρίων	Γρ.	1883	50
ἀπὸ τὸν ἐν Λάρνακι Κ. Οἶκον			
μίδην συνδρομὴν		91	
Βιβλία πωληθέντα		438	50
10 λίρ. δυνάμει ἐντάχματος		1829	
4 λίρ. ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν		728	

Γρ. 4961

Ἐν Λευκάροις 11 Ἰουνίου 85.
Μ. Ἱερωνυμίδης.

Ἐν Λάρνακι τῆ 4 Ἰουνίου 85.
Κύριε Συντάκτα!

Δημόσια ἔργα.

Ὁμολογουμένως αἰξάνουν καθ' ἐκάστην, καὶ ἐπὶ ὄρπιον πάντων ἐγενήθη ἄλλ' ἀπέθανεν ὁ σιδηρόδρομος, τὸ ὑλικὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἔμεινε ἐς τὴν θέσιν του καὶ δὲν θὰ σηκωθῆ καθόλου πλέον, ὅπως συνέβη καὶ διὰ τὰ μούλαρα τὰ ὅποια θὰ ἐπωλοῦντο αὐρίων Παρασκευὴν εἰς Λευκωσίαν, καὶ ὅμως θὰ χρησιμεύσωσι πάλιν διὰ τὸ Σουακίμ.

Ἐλθισμόνησα ὅμως νὰ παρακαλέσω τὸν Κύριον Πράκτον Ἀρχιμηχανικόν, πρὶν ἢ καμὴ ἔκθεσιν τῶν ἐξόδων ἄτινα θὰ χρειασθῶσι διὰ τὸν σιδηρόδρομον καὶ διὰ τὰς γεφύρας αὐτοῦ, νὰ ἀφαιρήσῃ τὸ ἐξόδον μιᾶς γεφύρας τοῦ Πυρογιοῦ ἧτις εἶνε μεγίστη ἀνάγκη νὰ διορθωθῆ ἀπὸ τώρα διὰ νὰ περνοῦν αἱ ἄμαξαι, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἐπιβάτης ἀμάξης δὲν ριφκοινδυνεύει καθ' ἐκάστην διαβαίνων τὴν εἰρημένην γέφυραν, καὶ τὰ ταχυδρομεία τῆς Κυβερνήσεως δὲν καθυστεροῦσι, περιμένοντα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ νὰ ὀλιγστεύσῃ τὸ νερὸν νὰ γίνηται διαβατὸν, ὅπως διαβῶσι διὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἐμπρὸς λοιπὸν κ. Πράκτον τώρα ποῦνε καλοκαίρι.

Ἐωσφόρος.

Λάπηθος τῆ 24 Μαΐου 1885.

Φίλε Συντάκτα!

Τὴν 21ην Μαΐου ἐτελέσθη παρ' ἡμῖν λαμπρότατα ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τοῦ Ἑλλ. θρόνου Κωνσταντίνου ἐν τῷ πάνσεπτῳ ναῷ τοῦ "Ἀποστόλ. Λουκά".

Περὶ τὴν 9ην προ-μεσημβρία: ὦραν ἄμα τῆ ἡγήσει τοῦ κώδωνος ἄπειρον πλῆθος μετὰ ζήλου συνέρρεεν εἰς τὸν μυρσι-οστόλιστον ναόν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἄγ. Οἰκονόμος Ἀχειροποιήτου. Οἱ δὲ διδάσκαλοι κατέταξαν τοὺς μαθητὰς ἀνὰ δύο παραλλήλως τῷ δεξιῷ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ἔχοντας προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὁμοίως καὶ ἡ διδασκαλίσα δεσποσύνη Χαρίκλεια Φυσετζίδου κατέταξεν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ μέρος τὰς

νεαράς μαθητριάς τῆς φερούσας ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ στήθεος τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἡ δὲ κυριόλευκος ἐθνικὴ ἡμῶν σημαία ἔκειτο κίωρουμένη πλησίον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου. Ψαλείτης τῆς δοξολογίας ἀνεκίμωφθησαν αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ κραταιώσεως καὶ μακροβιότητος τῆς Α. Μ. τοῦ φιλολόγου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας καὶ τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου Αὐτῶν Κωνσταντίνου. Τότε δὲ ὁ διδάσκαλος Π. Χ. Γαβριηλίδης ἀπήγγειλεν ἐνθουσιῶδες καὶ καταναυτικὸν λογιόδιον, ὅπερ διεδέχθησαν ζωηρότατα ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου Κωνσταντίνου, τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐκάστην δὲ ζητωκραυγὴν σιν διέκοπτον τρεῖς κατὰ συνέλειαν πυροβολισμοί. Μετὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἀπῆλθε φέρον τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις.

Εἰς συνδρομητῆς σας.

Ἀρχαία ἐπιγραφή εὑρεθείσα ἐν τῇ Κώμῃ Λιμνιά.

Ἀνατκαρῶν γενομένων τῷ 1863 ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Χατζῆ Ἀντώνη Τζαγκάρη ἐν τῇ πόλει τοῦ εὐαγόρου Σαλαμίει παρὰ τῇ μεγάλῃ Δεξαμενῇ (νῦν Βότα) εἰς τὴν ἔχυνετο καὶ διωχετεύετο καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τὸ διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἐκείνου ὑδραγωγείου ἐκ Κυθραίας ἐρχόμενον ὕδωρ, εὑρέθησαν δύο πλάκες ἐκ μαρμάρου λευκοῦ καὶ εἰς κίων, μετενεχθέντων ἐν τῇ παρακειμένῃ Κώμῃ Λιμνιά, ὑποῦ τὸν μὲν κίονα μετεχειρίθησαν πρὸς στηρίγματα τοῦ θόλου τῆς ἁγίας Τραπέζης τοῦ ναοῦ τῆς εἰρημένης κώμης, τὰς δὲ πλάκας ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀγθαοκλῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ἔθεσεν εἰς τὸ οἰκοδόμημά του. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ μία ἐκ τῶν πλακῶν ἔχουσα μῆκος περίπου μέτρου καὶ πλάτος τὸ ἡμισυ, ἐτέθη οὕτως ὥστε, εἰ καὶ ἀνατετραμένης δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

ΕΚ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΤ
ΤΟΝ ΕΝΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΕΧΩΝ ΔΙΕΤΕΛΕΗΣ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛ
ΘΕΟΥΣ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ
ΤΗΝΣ.

Ἐκ τοῦ ἐφθαρμένου καὶ ἡμιτελοῦς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἡ πλησίον αὐτῆς εὑρισκομένη ἐν τῷ τοίχῳ πλάξ, ἐπειδὴ φέρει γράμματα (ὡς ἐπληροφόρηθην τοῦτο παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου) εἶνε ἡ συμπλήρωσις τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς. Περὶ τοῦτου θέλω σὰς γράψῃ σαφέστερον καὶ ἐκτενέστερον, ὅταν φέρω εἰς φῶς τὰ γεγραμμένα τῆς ἐν τῷ τοίχῳ ἐγκεκρυμμένης πλακός. Ἐπιβέται ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ εἶνε Πτολεμαϊκῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι ἦτο

ἀνηρητημένη ἐπὶ τοίχου Γυμνασίου τινός, εἰς ὃ ἐξήσκουντο εἰς διαφόρους Γυμνικούς ἀγῶνας οἱ ἄνδρες καὶ οἱ παῖδες τῆς πόλεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ διὰ τὸ ἐφθαρμένον τῆς ἐπιγραφῆς, ἀφίεται εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένους.

Βαρῶσια 7. 6. 85.

Γ. Παντελίδης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	200
„ συνήθη γερά,,	191
„ κόκκινα καὶ ξυτισμένα	150—160
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ.	62
σταρίδες	48
αἶτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	24—27
κρηθὴ „ „	13—14.

Λύσις τοῦ 64 αἰνίγματος

[νυξ· τὸ ξ τὸ ἔχει ἡ λέξις Ξέρξης καὶ ξίφος· τὸ υ καὶ ν ἡ λέξις γυνή, ἀνευ τῶν ὁποίων μένει γῆ κλ.]

Αὐτὴρ οὐδεῖς.

Αἶνιγμα 65

Τὸ πρῶτον θαρραλέως
τὰ ζῶα προσσπίζει,
τὸ δεύτερον τοὺς κήπους
καὶ τοὺς ἀγροὺς στολιζει.
Τὰ δύο ἀνένωσης
καὶ λέξιν σχηματίζει,
εἶμι καρπὸς ὠραῖος
καὶ νόστιμος ἐπίσης.

Εἰδοποιήσεις.

Εἰς τὴν ὁδὸν «Albert» (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ Κασιάν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔγον μῆκος κατὰ τῆς γραμμῆν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 μετὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιων.—Πωλεῖται ἐπίσης μία μερίς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας «Φιλανθρωπία» διοικουμένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέσου.—Ἐν καζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων, καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν 100 ὀκάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀποσταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελεβάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.